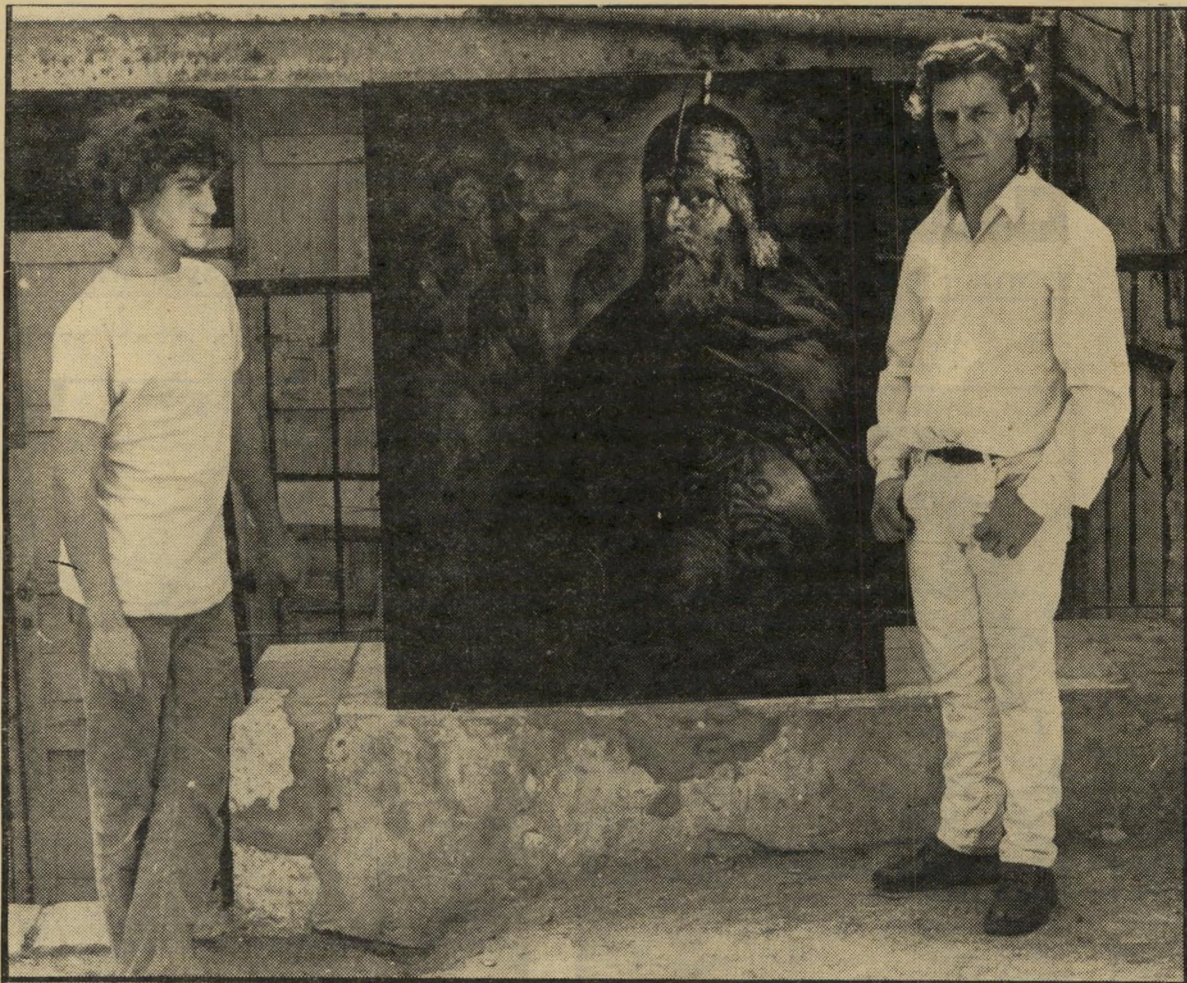

אב ובנו הושלכו לכלא לארבעה ימים כחשודים במסחר בינלאומי בסמים - עד שנתגלה שההרואין היה ויטאמין...

י יקטור הרמן ישב בסטודיו שלו וניגן בכינור — עיסוק שהוא נוקט בו כל אימת שהוא עייף מלצייר. מולו בכורר סה ענקית, ישב בנו בן ה-17, מוריס, שבא לארץ לביקור אצל אביו, והאזין לנגינתו. לפתע, נשמעו דפיקות חזקות בלדת. מספר ויקטור (42) בלונדי נמודיקומה ובעל שיער ארוך ואף סולד: „דפיקות כן אלו לא שמעתי כל חיי, צעקו לפתח. בני נבהל. גם אני הייתי מלא פחד. רק הספקתי לפתוח, ופרצו פנימה שלושה אנשים. הייתי בטוח שהם פאתח. הם צעקו עלינו: לא לזוז, להישאר במקום. והחלו להפוך את החדר. תוך שניות, לא היכרתי את החדר שלי. בני היה בהלם. רק אחרי שהרסו לי את הסטודיו הם נזרו להגיד לי שהם מהמשרה.”

ויטמין,

לא הרואין

משיך הצייר הירושלמי ומספר:

הסברתי להם שאינני מחזיק חשיש. אומנם עישנתי לפעמים במסיבות, כאשר כיבדו אותי, אך אני לא מחזיק סמים בבית.

אבל הם המשיכו לחפש. בסוף, בתוך קופסה של תרופות, הם מצאו גרם וחצי חשיש. אחר כך מצאו אבקה. אחד השוטרים, שהתנהג כמו קצין גסטאפו — שמו מוסה, ומאוחר יותר התברר שזהו סמל משה מורתי — טעם מהאבקה וטען שזה הרואין.

אני ובני היינו נדהמים. הוא לקח את הכל, וירדו למטה, למכונת שלהם. מימי לא ראיתי שמחה כזו כמו של השוטרים בדרך לתחנת המשטרה הם שרו, צחקו, החזיקו בדיחות, ונראו מרוצים, כאילו השיגו ניצחון נדיר. בני היה קרוב לבכי.

כל הדרך ניסיתי להסביר להם שהאבקה היא ויטמין C, הם לא האמינו לי. צחקו ממני. במשטרה, הם שאלו אם ידעתי על החשיש שמצאו. אמרתי להם שלא. שאם הייתי יודע, הייתי מחביא את זה בצורה שהם לא היו יכולים למצוא.

מי מהשלושה הוא האשם? ויקטור הרמן (מימין), הצייר הסקוטי המתגורר בירושלים, הוחשד על-ידי המשטרה כסוחר-סמים בינלאומי — סמים אותם הוא שולח לחו"ל במסגרות התמונות שהוא מצייר, כגון זו שבתמונה. משמאל: בנו של ויקטור, מוריס (17), הגר באנאליה ואשר בא לארץ לביקור אצל אביו. באמצע: הדוגמן בציור השמן, רוברט אמסטרונג, עיתונאי אירי, שהודה בעלולות על החשיש בדירה.

המשטרה נגד רמבראנט

ענק, בעלי רקע כהה וסיגנון אופייני, מוריס כיריס לא כמעט את הצייר המפורסם. ויקטור נהנה לשמוע את המחמאה, מוחה נגדה בתוקף.

סמים מסוכנים אצל רמבראנט?

ל אחרונה, נפגש עם טדי קולק, ראש עיריית ירושלים, ביקש עזרתו בה שגת מקום ששם יוכל לעבוד בנוחות. תשובתו של קולק: „אתה רוצה שאני אפנה את החדר בשביל הציירים שלך?” כאשר נעצרו ויקטור ובנו, היה כבר הצייר הרמבראנטי של רוברט מוכן — ולקראת יציאתו לחו"ל. האם יש ממש בי אשמה, שהציור נועד רק ככיסוי, וכי בי מיסגרת שלו אמור היה להיות מוסתר משלוח סם מסוכן?

לדברי מקור במשטרת ירושלים, נעצר הצייר בעקבות הודעה של מודיע משטרי תי, שטען כי ויקטור הוא חבר ברשת בינלאומית של מבריחי סמים, וכי הוא מבריח את הסמים באמצעות התמונות ש הוא שולח לחוץ-לארץ.

ויקטור מאשר שהוא אכן שולח תמונות לחוץ-לארץ — אך ללא סמים. „אני מצייר כשש תמונות לשנה, עבור חו"ל — ומזה אני מתפרנס כל השנה. אני צייר, למרות מה שהמשטרה חושבת.”

הרואין הדימוני הוא באמת ויטאמינים, כמו שאמרתיו. ויקטור הרמן הכיר את רוברט אמסטרונג האירי באילת. ברגע שויקטור ראה אותו, הוא פנה אליו: „אני צריך בדיוק אותך,” אמר לו. הסיבה: זקנו הי אדמוני של רוברט. ויקטור רצה אותו כי דוגמן לציור שהתכוון לצייר. במהלך הי עבודה התיידדו השניים, ורוברט עבר לגור בסטודיו של ויקטור לא הרחק מהשוק.

האם הכילו ציורי השמן שנשלחו לחו"ל - סמים מסוכנים?

לא רק על השערורייה האחרונה מלא ויקטור התמרמרות. כיהודי סקוטי, שהספיק להיות בכל העולם, הגיע ויקטור לארץ לפני שנתיים, מאיטליה, והחליט להשיג תקע כאן. הוא הגיע על חשבוננו והובטח לו שיקבל סטודיו — בתשלום מלא — ברובע היהודי בעיר העתיקה. אך היתה זו הבטחת-שווא. אחרים קיבלו — אך לא הציירה הסקוטי.

תוך זמן קצר מאז הגיעו ארצה, נתפרסם ויקטור בתור „הצייר הסקוטי המתגורר בירושלים ומצייר בסיגנון של רמבראנט.” ואכן ציורי השמן שלו, על בדי

טור הרמן, ברחוב הכרמל במחנה-יהודי דה, אמסטרונג הופתע למצוא את הבית הפוך וריק. הוא התעניין אצל השכנים — ומיהר לבית-המעצר. לאחר ששמע על המתרחש, התייצב רוברט — כתב של עיתונים איריים — בתחנת המשטרה, הודה שהגרם וחצי חי שיש שייכים לו. השוטרים מיהרו לעצור אותו, והוא היה משוכנע שחברו ויקטור ובנו ישוחררו מיד.

האם הכילו ציורי השמן שנשלחו לחו"ל - סמים מסוכנים?

הוא טעה. כאשר צריכים היו השניים להשתחרר, בשעות הצהריים, נזכר השוטר הממונה על הפקדונות — מספר 14333 — שהוא צריך ללכת להפסקת צהרים. תח-נוניהם של ויקטור ובנו שיתעכב לשתיה דקות, עלו בתוהו.

מספר ויקטור: „אמרתי לו: תראה, אנחנו ישבנו כאן ארבעה ימים על לא עוול בכפינו. סוף סוף אנו משתחררים — האם זה בסדר שתעכב אותנו? אבל הי שוטר התפרץ בצעקות, והסתלק. הוא חזר רק אחרי שלוש שעות. מובן שהם שיחדו ררו אותנו רק בגלל שהם השתכנעו שהי

ויקטור הרמן ובנו נחקרו, שניהם יחד וכל אחד לחוד, במשך יומיים. אחר הובאו בפני שופט. התובע המשטירתי טען שיש בידו ידיעות שהאב קשור לרשת בינלאומית הסוחרת בסמים מסור כנים. ויקטור לא יכול היה להתאפק: „זה מגוחך.” קרא. השופט, משה חסון, העיף בו מבט מחמיר-סבר, וגזר עשרה ימי מעצר לאב ולבן.

ויקטור ומוריס הוחזרו לכלא. שם, המי שיך החוקר, אהוד גוטמן, לחקור אותם.

„החשיש -

שלי.”

ל אב ובנו ניסו להסביר לחוקר שהיך איש הוא של חבר שלהם שהיה בברי תם, אך אין הם מוכנים לגלות את שמו, כדי לא להלשין עליו. הם טענו כי כאשר הי חבר יתוור ויודע לו שהם יושבים בגלל הסמים שלו, הוא יבוא להודות בכך כי עצמו.

גוטמן ביטל את דבריהם: „אף אחד לא יבוא להודות בכך שהסמים שלו.” ניבא. הוא גם ניסה לחקור את מוריס, הלומד מינהל עסקים באנגליה, האם נכון הדיבר שאביו מבריח סמים בתוך המסגרות של התמונות אותן הוא שולח לחו"ל. שלושה ימים לאחר המעצר הגיע רוברט אמסטרונג (30) לבית חברו, ויקי